

Dosar nr. 2796/112/2011

Catre,

Tribunalul Bistrita-Nasaud – Sectia civila

Subsemnatul Teodorescu Dorin-Jean, domiciliat in mun. Bistrita, str. Petre Ispirescu nr. 7, jud Bistrita-Nasaud, formulez urmatorul.

RECURS

Impotriva Sentintei civile nr. 1846/F/2011 pronuntata de catre Tribunalul Bistrita-Nasaud in dosarul nr. 2796/112/2011, in care partile au fost : subsemnatul-reclamant Teodorescu Dorin-Jean si paratul Statul Roman prin Ministerul Finantelor Publice. prin care solicit urmatoarele :

- in principal, sa admiteti prezentul recurs si sa modificati in parte sentinta recurata, in sensul de a admite in totalitate actiunea civila formulata de subsemnat impotriva Statului Roman prin Ministerul Finantelor Publice
- in secundar, sa admiteti prezentul recurs, sa casati sentinta recurata si sa retineti cauza spre rejudecare.

MOTIVE

➤ Referitor la solicitarea principala

Sentinta recurata este criticabila pentru motivele de nelegalitate prevazute de art. 304 pct. 9 din Codul de procedura civila, fiind data cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii. Efectele acestei incalcarii au condus, in mod nelegal, la respingerea ca neantemeiata a cererii privind obligarea Statului Roman la plata catre subsemnat a sumei de 5000 EUR.

Instanta de fond a retinut o stare de fapt care nu corespunde adevarului si a ignorat in mod nepermis sau a interpretat gresit probele de la dosar

Instanta de fond a incalcat prev art 322 pct 2 din Cod. proc. civila deoarece nu s-a pronuntat nicidecum asupra petitului B al actiunii, refuzand sa analizeze si sa califice din punctul de vedere al respectarii legalitatii, pretinsele “masuri” intreprinse de Statul Roman in perioada anterioara datei limita de 29.01.2009, stabilita de CEDO in vederea reintegrarii subsemnatului.

Tribunalul a refuzat in mod nejustificat sa constate incalcare de catre prefectura a dispozitiilor legale referitoare la “munca la negru”, in conditiile in care la data de 29.01.2009 subsemnatul nu redobandisem inca, in mod efectiv, niciunul dintre drepturile pe care le aveam anterior concedierii abuzive din 28.06.2000 si anume :

- Dreptul de a detine **documente legale de munca** (ordinul prefectului privind reintegrarea, contractul de munca in forma scrisa, fisa postului)
- dreptul de a beneficia de treapta maxima de salarizare, conform prevederilor legale
- dreptul de a ocupa un post in cadrul compartimentului de resurse umane
- dreptul de a avea calitatea de asigurat, in conformitate cu dispozitiile paragrafului 98 al Hotararii pronuntate de CEDO in cauza Teodorescu contra Romania

Subsemnatul va rog sa observati si sa retineti ca instanta de fond a fost investita sa se pronunte NUMAI in privinta demersurilor prefecturii intreprinse anterior datei de 29.01.2009. In prezenta pricina, prezinta relevanta numai faptele petrecute anterior expirarii termenului stabilit de CEDO.

Or, in sentinta recurata (aliniatele 1 - 5, pagina 7), instanta de fond a retinut in mod selectiv si cu vadita lipsa de impartialitate, numai demersurile prefecturii ulterioare datei de 29.01.2009 (recte emiterea OP nr 23/30.01.2009, comunicat in 02.02.2009 si OP nr. 66/06.04.2009), care NU au nicio relevanta in prezenta pricina, chiar daca am presupune, prin reducere la absurd ca, ulterior datei de 29.01.2011, prefectura si-ar fi indeplinit in mod exemplar toate obligatiile incidente reintegrarii subsemnatului.

Cu toate ca prefectura a inteles sa remedieze, dar numai ulterior datei de 29.01.2009, unele dintre numeroasele abuzuri savarsite impotriva subsemnatului (inclusiv abuzul diminuarii salariului meu de incadrare care a fost stabilit legal abia prin OP nr 66/06.04.2009, deci dupa 112 zile de la expirarea termenului fixat de CEDO) **imprejurarea nerespectarii cu strictete a termenului fixat de CEDO este inadmisibila si se impune a fi sanctionata prin admiterea petitului de la punctul C al prezentei pricini.**

In acest sens subsemnatul in vederez instantei de recurs ca CEDO a statuat in repetate randuri faptul ca nerespectarea "termenului rezonabil" pentru finalizarea unei proceduri judiciare este perceptuta ca o chestiune de gravitate majora nu numai de justitiabili ci de toti actorii implicati in sistemul judiciar. Or, termenul pe care prefectura l-a avut la indemana a fost mai mult decat "rezonabil", prefectura neavand absolut niciun motiv sa nu il respecte.

Reprezinta o **circumstanta agravanta** imprejurarea ca prefectura (institutie a Statului Roman, avand cazier european !) a recidivat refuzand nejustificat sa respecte termenul stabilit de CEDO in privinta executarii reintegrarii subsemnatului (recte a SC 837/2001 a Judecatoriei Bistrita), desi a fost condamnata de instanta europeana tocmai pentru refuzul identic de a executa aceeasi hotarare judecatoreasca.

Avand in vedere cele ce preced, instanta de fond a statuat gresit ca nu pot fi retinute ca justificate sustinerile subsemnatului "chiar daca nu s-a reusit incheierea contractului individual de munca in forma scrisa sau emiterea ordinului de reintegrare" (aliniatul 5, pagina 7 din sentinta recurata)

!!! Legislatia muncii condamna in mod expres si deosebit de sever primirea la munca fara acte legale.

Subsemnatul va rog sa respingeti acest argument inadmisibil si frapant aflat in vadita contradictie cu legislatia muncii care prevede sanctiuni exprese si deosebit de severe impotriva angajatorilor care practica "munca la negru". In acest sens va

invederez ca, potrivit art. 276 alin. (1) lit. e) din vechiul Cod al muncii (aflat in vigoare in anul 2009) primirea la munca a persoanelor fara incheierea unui contract individual de munca in forma scrisa, constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda. Or, situatia in care subsemnatul m-am regasit in perioada 15.01.2009 – 29.01.2009 (si, ulterior, pana in 10.08.2011) se incadreaza perfect in textul de lege aratat.

De asemeni, potrivit art 7 din Legea nr. 130/1999 (aflata in vigoare in anul 2009) privind unele masuri de protectie a persoanelor incadrate in munca, neinregistrarea contractului de munca in termen de 20 de zile de la data incheierii se sanctioneaza cu amenda contraventionala.

Avand in vedere cele ce preced este de neinteles faptul ca instanta de fond a ignorat dispozitiile legale aratate.

In plus, sintagma "**chiar daca nu s-a reusit**" (atribuita in mod vadit protector prefecturii) are semnificatia unui neadevar (sofism) utilizat in mod tendentios, in conditiile in care nici macar **NU S-A INCERCAT** de catre prefectura, in perioada stabilita de CEDO, incheierea contractului de munca sau emiterea ordinului de reintegrare, in dispretul numeroaselor solicitari scrise ale subsemnatului, ignorate pe care de catre instanta de fond. **Este firesc ca nu s-a reusit daca nu s-a incercat about nimic** (deoarece nu s-a vrut !). In opinia subsemnatului niciun alt exemplu nu ar ilustra mai bine, pe de o parte reaua credinta a prefecturii, manifestata fata de subsemnat, prin pasivitate sau lipsa de actiune si, pe de alta parte, lipsa de impartialitate si de obiectivitate a instantei de fond in analiza probatoriului propus de subsemnat, cu intentia vadita de a exonera de raspundere Statul Roman, recte prefectura.

In opinia subsemnatului nu poate fi nicidecum tolerata lipsa de actiune a prefecturii care mi-a comunicat primul document de munca (si acela nelegal !) abia in data de 02.02.2009. Cu alte cuvinte abia dupa 20 de zile de la reluarea activitatii prefectura mi-a comunicat Ordinul Prefectului nr 23/30.01.2009 privind angajarea subsemnatului (si nu reintegrarea, cum gresit s-a retinut in sentinta recurata la aliniatul 4, pagina 7, in contradictie cu titlul ordinului aratat). Totodata cu o intarziere nepermisa, abia dupa 134 de zile de la reluarea activitatii, mi s-a stabilit salariul care mi se cuvenea de drept (prin emiterea OP nr 66/06.04.2009).

Avand in vedere cele ce preced, subsemnatul va rog sa respingeti in totalitate sustinerile instantei de fond referitoare la OP 23/30.01.2009 si la OP 66/06.04.2009 (**aliniatul 4**, pagina 7 din sentinta), intrucat nu au nicio relevanta in prezenta pricina, cele doua acte fiind emise (si comunicate !) **tardiv** prin depasirea datei limita de 29.01.2009, stabilita de CEDO.

In plus, va rog sa retineti ca abia dupa anulara in justitie a celei de-a doua concedieri abuzive a subsemnatului (prin SC 1185/01.06.2011, a Tribunalului Bistrita-Nasaud) prefectura a "binevoit" sa incheie cu subsemnatul primul contract individual de munca, dupa 2 ani si 6 luni de activitate "la negru". Cu alte cuvinte, in perioada 15.01.2009 – 10.08.2011 subsemnatul nu am avut incheiat cu prefectura niciun contract de munca, din culpa exclusiva a paratei.

Mai arat ca Romania a fost condamnata la CEDO pentru refuzul angajatorului de a incheia cu salariatul un contract de munca in forma scrisa, in cauza Ghibusi contra Romania, publicata in Monitorul Oficial, Partea I, nr 700/2006

Instanta a retinut gresit ca : “[...] **reintegrarea reclamantului putea fi realizata oricand in intervalul cuprins intre 29 octombrie 2008-29 ianuarie 2009**” (pagina 7, **aliniatul 1**), fara sa observe ca prefectura, alegand sa ma invite la sediul institutiei in vederea “reintegrarii” conditionate abia in data de 15.01.2009, a comis un veritabil **abuz de drept**

Abuzul de drept exista ori de cate ori titularul isi exercita dreptul cu intentia vadita de a sicana sau de a cauza o paguba unei persoane sau, altfel spus, atunci cand titularul dreptului, respectand litera legii, violeaza spiritul ei.

In ceea ce priveste aplicatiile abuzului de drept in materia raporturilor de munca, doctrina a subliniat ca acestea pot viza toate etapele de incheiere a contractului individual de munca (V. Pribac, Abuzul de drept si contractele de munca, Editura Wolters Kluwer, Bucuresti, 2007, p.71 si urm.)

Astfel amintim aici, cu titlu exemplificativ, cateva dintre situatiile apte a genera un abuz de drept din partea uneia dintre partile raportului de munca, recte angajatorul

- modificarea unilaterală a felului muncii sau schimbarea locului de munca, in scopul de a-l determina pe salariat sa puna capat raprtului de munca;
- concedierea prin desfiintarea abuziva a postului
- concedierea pentru necorespondere profesionala

Conceptul de **abuz de drept** este strans legat de notiunea de buna-credinta Potivit dispozitiilor art. 54 din Constitutia Romaniei: “Drepturile si libertatile trebuie exercitate cu buna credinta astfel incat sa nu se incalce drepturile si libertatile altora”

Revenind la situatia particulara din prezenta pricina, subsemnatul rog instanta de recurs sa observe ca, in sensul celor aratate mai sus, prefectura a comis, anterior datei de 29.01.2009, mai multe abuzuri de drept, dupa cum urmeaza :

Simuland ca respecta litera legii in privinta reintegrarii in intervalul stabilit de CEDO, prefectura a urmarit de fapt sa ma sicaneze si sa ma prejudicieze material si moral cu scopul pervers de a ma determina sa renunt la raportul de munca pe care l-am avut cu parata. Astfel, alegand in mod discretionar data de 15.01.2009, in vederea reintegrarii (in conditiile in care, incepand cu data de 29.10.2008, erau indeplinite toate conditiile in vederea executarii acestui demers !), prefectura a incalcat spiritul legii prelungind cu rea credinta perioada de 10 ani de stress si de incertitudine in care eu am fost impiedicat sa muncesc si in care nu am beneficiat de calitatea de asigurat.

Incalcandu-mi din nou dreptul la munca (sub pretextul aparent “inofensiv” ca s-a incadrat in intervalul stabilit de CEDO) parata a provocat cu intentie, o dubla prejudiciere materiala atat subsemnatului cat si bugetului de stat (pagubit, la randul sau, din culpa exclusiva a prefecturii, intrucat a suportat despagubirea pe care mi-a acordat-o instanta) In acest sens, va invederez expertiza judiciara efectuata in dosarul civil nr 467/112/2009 prin care s-a determinat in mod inechivoc prejudiciul suferit de subsemnat datorita refuzului (deci abuzului de drept) al prefecturii de a ma reintegra cu maxima celeritate in perioada 29.10.2008 – 15.01.2009. Iata asadar inca un argument care demonstreaza ca reintegrarea trebuia executata cu maxima celeritate si nu oricand in intervalul stabilit de CEDO, asa cum gresit a retinut instanta de fond.

Tot in categoria abuzurilor de drept se incadreaza si modificarea unilaterală a felului muncii precum si a locului de munca pe care subsemnatul l-am detinut in cadrul compartimentului de resurse umane.

In opinia mea, se impunea ca instanta de fond sa constate ca prin modificarile unilaterale ale locului si felului muncii (care mi-au fost comunicate oficial abia in data de 02.02.2009, deci tardiv), prefectura a incalcat (tot prin abuz de drept!) dispozitiile art. din vechiul Cod al muncii, chiar daca subsemnatul am omis sa mai contest in Justitie modificarile abuzive respective. Este evident faptul ca un abuz odata comis, se impune a fi sanctionat, chiar daca efectele lui au fost reparate.

In subsidiar, subsemnatul va rog sa retineti ca eu nu am intentionat nicidecum sa repun in discutia instantei de fond dreptul meu de a ocupa un post in cadrul compartimentului de resurse umane sau alte fapte judecate in mod irevocabil prin SC 4734/F/2010, asa cum in mod gresit a retinut tribunalul.

Sentinta recurata este in vadita contradictie si cu Incheierea 2724/2002 (de asemeni neexecutata !) a Judecatoriei Bistrita, pronuntata in dosarul civil nr 2547/2002, despre care se face vorbire in paragrafele 26, 27, 28 Capitolul D "**Actiunea vizand obligarea prefecturii la plata unei amenzi**" din Hotararea CEDO pronuntata in "Cauza Teodorescu contra Romaniei", prin care prefectura a fost condamnata sa platesca in favoarea statului o amenda de 300,000 lei (vechi) pe zi de intarziere pana la executarea obligatiei de reintegrare a subsemnatului, imprejurare care infirma teza libertatii prefecturii de a-si alege oricand data reintegrarii in intervalul stabilit de CEDO. In conditiile in care, pentru fiecare zi de intarziere a executarii reintegrarii, prefectura este obligata la plata unei amenzi (pe care de fapt nu o plateste, stiind ca isi poate permite sa sfideze hotararile judecatoresti fara sa fie sanctionata in vreun fel !) este evident ca interesul legitim al prefecturii ar fi trebuit sa fie acela de a executa reintegrarea cu maxima celeritate. Avand in vedere cele ce preced, subsemnatul va invederez ca la data de inceput a intervalului fixat de CEDO in vederea reintegrarii, 28.10.2008, prefectura avea de achitat Statului Roman o amenda cu un quantum imens (egal cu 30 lei * 6.5 ani * 365 zile). Abuzul de drept al prefecturii (care a ales abia data de 15.01.2009 in vederea reintegrarii) a avut drept consecinta cresterea cuantumului amenzii neachitate, deci a prejudiciului pe care parata l-a produs Statului Roman. In conditiile in care parata avea un "palmares" de 3 hotarari judecatoresti irevocabile neexecutate (SC 837/2001, Incheierea 2724/2002 si Hotararea CEDO, toate referitoare la reintegrarea subsemnatului) aprecierea instantei de fond privind "admisibilitatea" alegerii datei de 15.01.2009, se impune a fi respinsa.

In subsidiar, subsemnatul va invederez ca insusi Agentul Guvernamental (autoritatea cea mai competenta in materia executarii hotararilor CEDO) a solicitat prefecturii (dar in mod inutil !) ca reintegrarea sa fie finalizata (si dovedita prin "**copie de pe intreaga documentatie care atesta incadrarea domnului Dorin-Jean Teodorescu**") pana cel mai tarziu in data de 19.12.2008 (conform Adresei MAE nr L1/13309/03.12.2008, fila 15 din dosar) impartasind astfel teza subsemnatului ca nu exista niciun motiv de amanare a reintegrarii pana in data de 15.01.2009. Prefectura nu a produs nicio dovada, in cursul dezbatelor, prin care sa justifice alegerea facuta in privinta datei de reintegrare

Instanta de fond a statuat generic (**alinia 2**, pag 7) ca "**Din actele dosarului 4736/112/2010, al Tribunalului Bistrita-Nasud, rezulta ca reclamantul a fost reintegrat pe postul de consilier in intervalul de timp stabilit de CEDO**" fara a indica in mod concret macar un singur act din care sa rezulte aceasta imprejurare. Din acest punct de vedere motivarea instantei este ambigua si neconvingatoare (motiv pentru care subsemnatul nu-mi pot exercita dreptul la aparare, nestiind la ce acte s-a referit instanta) si, ca atare, va rog sa o respingeti. In plus, solutia data in dosarul aratat (recte petitului privind reintegrarea subsemnatului in intervalul stabilit de CEDO) a fost casata prin Decizia civila nr 187/R/2011 a Curtii de Apel Cluj, deci nu corespunde adevarului sustinerea ca acesta problema ar fi fost transata in mod irevocabil.

Instanta a retinut in mod nejustificat chiar si **fapte iluzorii (inventate)** potrivit carora subsemnatul "as fi recunoscut" ca incepand cu data de 15 ianuarie 2009 m-am prezentat la serviciu si ca "as fi prestat activitate" in favoarea paratei (**alinia 5**, pagina 7) imprejurare care nu are cum sa corespunda adevarului avand in vedere ca subsemnatul nu aveam cum sa prestez in mod legal activitate in favoarea prefecturii, in conditiile in care parata nu s-a aratat interesata sa-mi comunice in mod legal care sunt sarcinile mele de serviciu (prin fisa postului) pana in prezenta expirarii termenului fixat de CEDO, in dispretul solicitarilor mele zilnice pe care i le-am adresat in acest sens (filele 17, 18).

Referitor la nesolutionarea de catre instanta de fond a petitului B din actiunea introductiva

Subsemnatul rog respectuos instanta de recurs sa aiba in vedere precizarile (pe care le consider esentiale !) de la paginile 6 si 7 din scriptul "Concluzii scrise" in care consider ca am dovedit pe deplin reaua credinta a prefecturii (constatata prin hotarari judecatoresti irevocabile) manifestata in mod constant fata de subsemnat

De asemeni, va rog sa observati si sa retineti setul exhaustiv cuprinzand cele 7 masuri (pe care le consider insuficiente si profund nelegale) intreprinse in vederea pretinsei reintegrari a subsemnatului.

Din pacate, instanta de fond a ignorat cu desavarsire aceste masuri, omitand sa se pronunte asupra lor, in dispretul total al solicitarii subsemnatului de a constata ca in data de 29.01.2009, Statul Roman, prin institutiile sale, NU intreprinsese in vederea reintegrarii mele decat un **set de 7 masuri insuficiente si nelegale** aratat mai jos, imprejurare care a determinat nesolutionarea petitului B al prezentei pricini aflate pe rolul instantei de recurs.

1. Suplimentarea statului de functii al prefecturii cu un post (masura inutila care a fost dispusa cu incalcarea prev art 56 lit.(f) Codul Muncii)
2. Comunicarea abuziva a fisei postului in absentia ordinului de angajare si a contractului individual de munca (masura dispusa cu incalcarea Codului **Muncii**)

3. Schimbarea locului de munca fara acordul scris al subsemnatului (masura care a fost dispusa cu incalcarea art 41 alin (3) din Codului Muncii)
4. Diminuarea abuziva a salariului de incadrare (masura care a fost dispusa cu incalcarea art. din Codul Muncii)
5. Solicitarea fisei medicale la angajare (conditie sicanatorie, nelegala)
6. Organizarea examenului de testare a cunostintelor subsemnatului (conditie sicanatorie si nelegala impusa prin OP nr 12/20.01.2009, fișe 31-36 din dosar 4736/112/2010)
7. Reluarea tardiva si nejustificata a raporturilor de munca abia in data de 15.01.2009

In opinia mea, majoritatea masurilor aratate intra sub incidenta abuzului de drept coroborat cu mobbingul agresiv exercitat impotriva subsemnatului de catre prefectura, cu scopul de a ma sicana si de a ma determina sa renunt la postul pe care l-am ocupat in cadrul institutiei prefecturii. De altfel dorinta prefecturii de a ma inlatura cu orice pret din institutie s-a indeplinit odata cu concedierea abuziva nr. 2 a subsemnatului.

Mobbingul reprezinta o forma de hartuire psihologica (morala) si sistematica a angajatului de catre angajator, la locul de munca. Un caz particular de mobbing il reprezinta sicanarea repetata la locul de munca, atacuri la demnitatea in munca a salariatului sau raspandirea de informatii neadevarate despre salariatul sicanat, cu scopul de a-l compromite si, in final, de a-l determina sa demisioneze.

Pentru a dovedi sustinerile mele care preced, subsemnatul va invederez invitatia nr IC/334/07.01.2009 pe care mi-a comunicat-o prefectura in vederea reintegrarii conditionate a subsemnatului (fila 16) din care se desprind doua conditii aparent "inofensive" dar care, in realitate, ascund intentia perversa a prefecturii de a ma obstructiona in demersul meu de a-mi relua activitatea in cadrul institutiei.

Cea mai grava dintre sicanarile suportate de subsemnat din partea prefecturii o reprezinta raspandirea de informatii neadevarate in vederea discreditarii mele din punct de vedere profesional si a diminuarii abuzive a salariului la valoarea minima, cu scopul de a renunta la raportul de munca pe care l-am avut cu parata.

In acest sens va invederez cea de-a doua conditie inserata de prefectura in invitatia susmentionata si anume : "In termen e 15 zile de la reluarea activitatii, veti sustine un examen de testare a cunostintelor profesionale, pentru stabilirea salariului de baza[.] In cazul nepromovarii examenului veti beneficia de salariul minim corespunzator functiei"

Cu alte cuvinte prefectura nu m-a invitat la prefectura abia in data de 15.01.2009 cu scopul firesc de a-mi solicita sa muncesc, ci ca sa-mi testeze cunostintele profesionale.

Subsemnatul va invederez ca aceasta conditie flagrant nelegala nu reprezinta numai o simpla mostra de incompetenta a prefecturii ci reprezinta si un adevarat atac de tip mobbing indreptat impotriva subsemnatului.

In acest sens va invederez urmatoarele documentele depuse de prefectura la dosarul cauzei : Procesul verbal nr 1321/22.01.2009 (fila 23, anexa nr 9) incheiat in data de 22.01.2009, de catre comisia de testare profesionala a domnului Teodorescu Dorin-Jean, comisie care a consemnat ca "[...] dl Teodorescu nu sustine proba scrisa" fapt confirmat de catre aceeasi comisie de testare si in Adresa nr IC/1382/22.01.2009 catre Prefectul de Bistrita-Nasaud (fila 23 verso, anexa nr. 10) in care s-a consemnat ca "[...]proba testarii profesionale nu a avut loc"

In data 29.01.2009 (data la care a expirat termenul stabilit de CEDO in vederea reintegrării) mi s-a comunicat Adresa nr IC/1316/26.01.2009 (fila nr. 22, anexa nr. 8) din care am aflat cu stupeoare urmatoarele :

“Prin refuzul de a raspunde la intrebarile elementare care v-au fost puse de catre comisie ati dat dovada de necunoastere a legislatiei specifice institutiei precum si de lipsa unui comportament profesionist”

Cu alte cuvinte, in dispretul tuturor evidentelor, prefectura a falsificat realitatea stabilind ca **subsemnatul nu am stiut sa raspund la intrebarile care mi-au fost adresate in cadrul unui examen la care de fapt ... NU AM PARTICIPAT (!) si, in consecinta, mi s-a stabilit nivelul minim de salarizare in vederea reintegrării.**

In opinia subsemnatului, este inadmisibil faptul ca instanta de fond a ignorat aceasta imprejurare hilara, la prima impresie, dar extrem de periculoasa, in realitate.

Subsemnatul va invederez ca “rezultatul” inventat al examenului la care nu m-am prezentat (aratat mai sus) a stat la baza Referatului de “reintegrare” nr IC/1638/27.01.2009 (pe care il atasez prezentului recurs) din care rezulta in mod inechivoc (conform paginii 2, antepenultimul aliniat) ca mi s-a stabilit salariul minim ca o consecinta a refuzului meu de a participa la examenul aratat.

Avand in vedere cele ce preced, subsemnatul consider pe deplin dovedit faptul ca valoarea minima a salariului stabilit de catre prefectura in vederea reintegrării (prin OP 23/30.01.2009) reprezinta rezultatul unui abuz de drept coroborat cu un atac de hartuire morala.

Concluzii :

Sentinta recurata ignora in mod nepermis principiile fundamentale ale relatiilor de munca. Este inadmisibil faptul ca prefectura NU a intocmit si nu mi-a comunicat niciun document legal de munca pe numele subsemnatului, in interiorul intervalului stabilit de CEDO.

Sentinta recurata se impune a fi anulata deoarece a validat drept reintegrare, primirea unui angajat la munca, in absenta oricarui document legal.

Instanta de fond a omis sa constate ca la data de 29.01.2009 prevederile art 16 alin 1 si 2 ale Codului muncii erau in totalitate neandepinite, in conditiile in care, in lipsa unui contract de munca in forma scrisa, (conform prevederilor art 16, alin 1 din Codul muncii), prefectura nu a fost nicidecum capabila sa faca dovada vreunei prevederi contractuale, desi subsemnatul i-am adresat solicitari exprese in acest sens.

Reprezinta un argument in favoarea admiterii prezentei actiuni, insusi faptul ca prefectura a trebuit sa fie obligata printr-o noua hotarare judecatoreasca, SC 4734/F/23.06.2010, (pe care oricum n-a executat-o !) sa incheie cu subsemnatul un contract de munca, in conditiile in care aceasta obligatie subzista din hotararea CEDO (pe care trebuia sa o execute de buna voie) precum si din Incheierea 2724/2002 (de asemeni neexecutata !) prin care a fost amendata cu 300,000 lei (vechi) pe zi de intarziere tocmai pentru refuzul reintegrării subsemnatului.

Este inadmisibil faptul ca instanta a asimilat reintegrarea in intervalul stabilit de CEDO (care presupune un set complex de operatiuni juridice) unei simple intentii de angajare in baza careia subsemnatul m-am prezentat zilnic la sediul angajatorului fara sa mi se pretinda decat sa sustin un examen nelegal, in vederea compromiterii mele profesionale si a diminuării abuzive a salariului.

Imprejurarea ca subsemnatul am renuntat la postul din cadrul compartimentului de resurse umane (datorita mobbingului exercitat asupra mea de catre prefectura) si, in consecinta, am acceptat un alt post, nu inseamna ca prefectura nu mi-a incalcat abuziv dreptul legal de reintegrare in postul pe care l-am detinut la data primei mele concedieri.

In baza tuturor considerentelor aratate in prezentul recurs precum si a celor exprimate in actiunea introductiva si in scriptul "Concluzii scrise", subsemnatul va rog sa constatati ca obligatia reintegrarii subsemnatului nu a fost executata in conformitate cu prevederile legale in cel mult 3 luni de la data ramanerii definitive a hotararii CEDO; sa constatati ca masurile intreprinse de prefectura anterior datei limita de 29.01.2009, intra sub incidenta abuzului de drept coroborat cu agresarea mea prin mobbing, in vederea determinarii subsemnatului de a demisiona; si, pe cale de consecinta, sa obligati paratul la plata catre subsemnat a sumei de 5000 EUR, in conditiile mentionate in actiunea introductiva.

➤ **Referitor la solicitarea secundara**

Tribunalul a incalcat formele de procedura prevazute sub sanctiunea nulitatii (art 304, pct 5 Cod proc civ.). Efectele acestei incalcarii au condus, in mod nelegal, la respingerea ca neantemeiata a actiunii subsemnatului.

Instanta de fond avea obligatia procedurala sa aplice dispozitiile legale privind incompatibilitatile asistentilor judiciari care au luat parte la judecata pricinii din prezentul dosar.

Retinand la ultimul aliniat din pagina 5 al sentintei recurate ca „***In dosarul nr 4736/112/2010 al Tribunalului Bistrita-Nasaud, reclamantul a formulat impotriva Institutiei Prefectului judetului Bistrita-Nasaud o actiune civila avand un petit cu acelasi obiect, respectiv obligarea la plata sumei de 5000 de cu titlu de despagubiri in baza hotararii CEDO***” instanta de fond a omis sa constate incompatibilitatea celor doi asistenti judiciari, respectiv dna Zapartan Laura si dl Pop Simion, care au luat parte si la judecata pricinii aratate, avand acelasi obiect, din dosarul 4736/112/2010, numele domniilor lor fiind consemnate atat in Sentinta civila nr 4734/F/2010 pronuntata in dosarul susmentionat cat si in sentinta supusa prezentului recurs.

In aceste conditii, in opinia subsemnatului, au fost incalcate dispozitiile art 111 alin (2), Titlul V "Asistentii judiciari", din Legea 304/2004, republicata, privind organizarea judecatoreasca ("***Dispozitiile legale privind obligatiile, interdictiile si incompatibilitatile judecatorilor si procurorilor se aplica si asistentilor judiciari.***") coroborate cu prevederile art 24, Titlul V, "Incompatibilitatea, abtinererea si recuzarea judecatorilor" din Codul de proc civ ("***Judecatorul care a pronuntat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare.***")

Coroborand cele doua texte de lege aratate rezulta ca cei doi asistenti judiciari au incalcat dispozitiile legale, luand parte la rejudecarea pricinii avand acelasi obiect, dupa casare, chiar daca rejudecarea s-a facut intr-un dosar distinct de cel in care s-a dispus casarea.

Incompatibilitatea este reglementată de norme de organizare judecătorească imperative, astfel că, sancțiunea care intervine pentru nerespectarea lor este nulitatea absolută.

Avand in vedere argumentele de mai sus, va rog, in temeiul art. 304 alin 5, sa casati sentinta recurata si sa retineti cauza spre rejudecare.

In drept : prevederile art 299, art 304 pct. 5, 7 si 9; art. 312 alin 1-4 din Codul de procedura civila

Cu cheltuieli de judecata in recurs

Data : 01.12.2011

Teodorescu Dorin – Jean

LUJU.RO
LUMEAJUSITIEI.RO
LUJU.RO